

вирішення таких конфліктів перейде до медіаторів та адвокатів, у яких в свою чергу збільшиться кількість задоволених клієнтів.

Я сподіваюсь, що цей новий інститут у нашій країні ефективно буде функціонувати, виконувати поставленні перед ним функції та допоможе людям навчитися слухатися один одного, поступатися, досягати компромісу і зберігати теплі стосунки.

#### **ЛІТЕРАТУРА:**

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. №254к/ 96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – Ст.52.
2. Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18.03.2004 №1618-IV// Відомості Верховної Ради України. – 2004. – Ст. 49.
3. Проект Закону про медіацію: Проект Закону України від 17.12.2015 №3665 // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – Ст. 2

*Халімончук Ірина Сергіївна,  
студентка 3 курсу факультету цивільної та господарської юстиції  
Національного університету «Одеська юридична академія»  
Науковий керівник – асистент Спасова К.І.*

#### **ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РОЗЛУЧЕНЬ В УРАЇНІ**

Згідно зі ст. 51 Конституції України: «Сім'я, дитинство, материнство та батьківство охороняються державою» [1]. Держава повинна бути зацікавлена у міцній та стійкій сім'ї, у зв'язку з чим вона прагне створити гарантії для того, щоб шлюб не розривався без вагомих причин. Але чинне законодавство закріпило принцип свободи розірвання шлюбу, який є невід'ємною частиною свободи вступу у шлюб. Суб'єктивне право на розірвання шлюбу виникає у подружжя з моменту його укладення, а реалізується воно внаслідок звернення до суду або органу РАЦС із заявою про розірвання шлюбу [2].

З точки зору чинного законодавства, зазначається, що розірвання шлюбу – це визначена в законодавстві процедура припинення особистих немайнових та майнових подружніх правовідносин чоловіка та жінки, які знаходяться у дійсному зареєстрованому шлюбі. Ця процедура може відбуватися лише у чітко визначеному законом порядку, за наявності відповідних підстав та мотивів.

Складні соціальні умови та кризові явища в сучасній економіці суттєво погіршили становище сім'ї в суспільстві, що стало підставою для знецінення інституту шлюбу.

На сьогодні, Україна відноситься до групи країн Європи з найвищими показниками розірвання шлюбу населення (50-60% ), поняття сім'ї викривлене і люди, які створюють сім'ю і мають потребу до міцних і надійних відносин, у переважній своїй більшості не вміють і не можуть собі їх забезпечити, однак слід зазначити, що високі показники розірвання шлюбу українського населення є певною мірою наслідком високого рівня шлюбності.

Можна вважати, що нестабільність шлюбу (високий рівень розірвання шлюбу населення) є однією з найбільш складних сучасних соціально-демографічних проблем стосовно розвитку сім'ї.

На нашу думку, дієвим механізмом зменшення числа розлучень стануть зміни до законодавства, згідно з якими розлучення буде непростотою та дорогою процедурою, завдяки чому таким змінам пари будуть приймати виважене та обдумане рішення про одруження. Наразі в Україні ж навпаки запровадили сервіс «Шлюб за добу», який дозволяє зареєструвати стосунки за лічені години, що виглядає надзвичайно зручним, однак насправді викликає почуття того, що одружитись – те ж саме, що сходити до крамниці. Громадяни, що користуються даною послугою не наділені достатнім часом для усвідомлення всієї серйозності укладення шлюбу і юридичних наслідків що виникають. Як результат, такі спонтанні рішення призводять до розлучень. Зменшення кількості несвідомо укладених шлюбів призведе до зменшення кількості розлучень.

Проблему розлучень посилюють фіктивні шлюби, що досить часто трапляється, адже у нашій країні не передбачено стосовно цього ані кримінальної, ані адміністративної відповідальності , що сприяє розповсюдженню їх використання. Як показує досвід Європейських країн, лише чітке визначення адміністративних процедур на законодавчому рівні, принципове та жорстке регулювання з боку державних органів реєстрації актів цивільного стану та міграційних служб сприятиме змінам сьогоденного становища фіктивних шлюбів. Тобто до виявлення фіктивних шлюбів повинні залучатися такі органи публічної адміністрації : Міністерство внутрішніх справ України, Державна міграційна служба України, Служба безпеки України, Міністерство юстиції України, участь яких є важливою.

Аналізуючи статистику, можна вважати що шлюбний контракт не надто популярний серед українців. За 2018 рік у нотаріусів було підписано лише 5810 контрактів, у той час як щороку реєструється близько 250-300 тисяч шлюбів. Тобто лише кожна 50-та пара має домовленості щодо майна.

Можливо, наявність шлюбного контракту також змінило б кількість розлучень у нашій державі.

Для можливих шляхів удосконалення правового регулювання шлюбних відносин у сімейному праві України, які спрямовані на зміцнення сімейних відносин і зменшення кількості розлучень, можна віднести внесення таких змін у чинне законодавство щодо збільшення строку який надається особам, що бажають укласти шлюб, від подання заяви про реєстрацію шлюбу до самої реєстрації, надаючи більше часу майбутньому подружжю на обмірковування, а також збільшити термін на примирення і зобов'язати подружжя відвідати сеанси у психолога з метою примирення. Завдяки напрацюванням психологів, на сьогодні існує багато різноманітних практик допомоги подружжю повернути сталі, добрі стосунки.

Для того щоб змінити ситуацію, декількох змін недостатньо, необхідний комплексний підхід: удосконалення правового регулювання, а також і посилення морального виховання, пропаганда ідей міцної родини та міцного шлюбу, популяризація сімейних цінностей, які останнім часом відійшли на другий план, адже основною причиною розлучень є невідповідність до життя в подружжі, нестача знань та порушені ціннісні орієнтири. Комплексна підготовка до життя в подружжі сприятиме зменшенню кількості розлучень і покращить демографічну ситуацію.

#### **ЛІТЕРАТУРА:**

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – ст.141.
2. Сімейне право: підручник / С.Б. Булеца, В.В. Заборовський, В.Г. Фазикош та ін. ; за ред. С.Б. Булеци, В.Г. Фазикоша. – К. : Знання, 2015. – 375 с.
3. Сімейне право України : підручник / Л.М. Баранова, В.І. Борисова, І.В. Жилінкова та ін. ; за заг. ред. В.І. Борисової та І.В. Жилінкової. – К. : Знання, 2013. – 330 с.